

РЕШЕНИЕ

№ 19794

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА

при участието на секретаря ДИМИТРИНА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА Гражданско
дело № 20211110168435 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД. ищците „==“ ООД и Г. Л. П. искат съдът да осъди ответницата А. Й. П. да заплати на всеки от ищците сумата от по 3000 лева, представляващи частични искове от искове в пълен размер от 20 000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ищците, изразяващи се в засягане на доброто име и накърняване на престижа на ищците пред трети лица.

Ищците твърдят, че на 31.03.2021 г. ищцовото дружество получило форма за възлагане на посредничество при сключване на застраховка от Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ) във връзка със застраховка на членовете на асоциацията. От ищцовото дружество била предложена оферта на базата на съгласуван с „..“ АД застрахователен продукт, като в резултат на това на 14.04.2021 г. бил сключен застрахователен договор от Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи именно с „..“ АД като ищцовото дружество участвало в качеството на брокер. Във връзка с тази сделка представители на „..“ ЕООД – брокер, сключвал застраховката на членовете на Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи, чийто управител е ответницата, нееднократно осъществявали контакт с ищците, като заявявали, че била налице нелоялна

конкуренция от страна на ищцовото дружество и искали то да се откаже от преговорите с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи. Когато това не се случило, ответницата подала сигнал до Контролно-етичната комисия на Асоциацията на застрахователите в България срещу „==“ ООД. В сигнала били налице твърдения за нарушения на добрата застрахователна практика и нелоялна конкуренция от страна на „==“ ООД и Г. П.. В допълнителни документи изпратени до Контролно-етичната комисия и до управителния съвет на АЗББ ответницата изложила допълнителни твърдения в смисъл, че ищецът Г. П. бил злоупотребил с позицията си на председател на управителния съвет на Асоциацията на застрахователните брокери в България и се възползвал от същата при търговски отношения с трети лица. Същият не бил обработил коректно заявката на Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи и не предоставил на клиента цялата дължима информация за евентуалния застрахователен договор, били изложени съображения относно неговия професионализъм.. Ищите поддържат, че изложените от ответницата твърдения не отговарят на обективната истина. Във връзка с подадения от ответницата сигнал, Контролно-етичната комисия излязла със становище, че в случая нямало данни за проявена некоректност от страна на ищцовото дружество, тъй като Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи била потърсила оферта от ищцовото дружество. Въпреки това ответницата започнала директно да комуникира с различни представители на управителния съвет на Асоциацията на застрахователните брокери в България и да търси тяхното съдействие за действия срещу „==“ ООД. В резултат на което, на 24.09.2021 г. Х.М. – секретар на АЗББ, отправил анкета до Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи, относно предложените от „...“ ЕООД и „==“ ООД. Във връзка с това лицето К.С. подала сигнал до Контролно-етичната комисия за нарушение на нейните права, доколкото Х.М. бил действал от името на Асоциацията, без обаче да има решение на управителния съвет. В становището на Контролно-етичната комисия от 19.11.2021 г. се посочва, че с тези си действия Х.М. бил нарушил устава на Асоциацията, което можело да увреди на авторитета на асоциацията. В допълнение към това, ищите твърдят, че на общо събрание от 28.09.2021 г. на членовете на асоциацията ответницата поставила отново въпроса за обсъждане, като отново изложила твърдения за наличието на нелоялна конкуренция в действията на ищцовото дружество. Също така на 11.11.2021 г. в друго писмо до управителния съвет на Асоциацията ответницата отново изложила твърдения за наличието на непрофесионално отношение на Г. П., като били изложени съображения, че ищецът следвало да подаде оставка като председател на Асоциацията. Ищите твърдят, че с посоченото поведение ответницата засегнала доброто име и уронила престижа на ищите, като разпространявала невярна информация за бизнес поведението на ищите. Неверните твърдения на ответницата били разпространени както в професионалната организация на брокерите, така и пред други лица, като

можело да се очаква, че тези твърдения щели да повлияят на решенията за сключване на договори с ищцовото дружество. Ответницата е продължила разпространяването на неверни твърдения и на общото събрание на Асоциацията на застрахователните брокери в България от 28.09.2021 г., когато вече е имало ясно и недвусмислено становище на Контролно-етичната комисия, че твърденията за нелоялна конкуренция и практика са неверни, и е мотивирала трети лица да се намесят в отношенията с ищцовото дружество. С тези си действия ответницата пряко била засегнала репутацията, доброто име и престижа както на ищцовото дружество, така и на Г. П.. Ето защо, ищите молят съда да уважи предявените искове. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове. Прави възражение за недопустимост на производството по отношение на предявения от „==“ ООД иск. Оспорва твърденията, че офертата за сключване на застрахователния договор от 14.04.2021 г. на Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи с „..“ АД била предложена на базата на съгласуван с „..“ АД застрахователен продукт. Оспорва да е осъществявала контакт с ищите във връзка с процесния застрахователен договор. Поддържа, че подадената от нея жалба до Контролно-етичната комисия била законоустановено действие, в съответствие с целите на сдружението и средствата за постигането им. В подадения сигнал не се съдържали неистински твърдения, а последните били аргументирани и изразени като лична позиция, свързана с искането за разглеждане на случая от Комисията. Оспорва, че ищецът бил предложил на Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи изцяло различен застрахователен продукт спрямо този, за който имало договор между Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи и „..“ АД с посредничеството на „..“ ЕООД за периода 2020-2021 г. Поддържа, че изразеното становище, че ищецът П. бил злоупотребил с позицията си на председател на УС на Асоциацията при търговските взаимоотношения с трети лица, се потвърждавало и от становището на Контролно-етичната комисия от 06.08.2021 г. От страна на ищеца П. била представена заблуждаваща информация по смисъла на чл. 31 ЗЗК относно опита на ищцовото дружество в обслужването на множество медицински заведения и сдружения и относно наличието на денонощен кол център и пълно съдействие при настъпване на застрахователно събитие. Ответницата също поддържа, че твърденията и становищата в жалбата, подадена до Контролно-етичната комисия, относно обстоятелствата, свързани с начина на сключването на договора с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи и предоставените на клиента информация и анализ по предложения застрахователен продукт в производството пред Контролно-етичната комисия, било направено с оглед проверка за спазване на професионалните задължения по Кодекса на застраховането от страна на застрахователния брокер и проверка за спазване изискванията на чл. 288, ал. 1, чл. 301, ал. 4, чл. 301, ал. 5, чл.

325а , чл. 299а, ал. 1 КЗ. Оспорва твърденията, че след становището на Контролно-етичната комисията ответницата е започнала да комуникира директно с различни представители на УС на Асоциацията, да излага твърдения и да търси тяхното съдействие за действия против ищцовото дружество. Поддържа, че изказването □ на проведеното общо събрание на 28.09.2021 г. представлявало израз на принципната □ позиция на член на асоциацията относно проблемите в бранша. Ответницата навежда твърдения за накърняване доброто име на „ЕООД от страна на ищите в подадено на 16.09.2021 г. възражение. Поради изложеното твърди, че е не е налице разпространяване на невярна информация от страна на ответницата относно бизнес поведението на ищите, нито такава която да е извън компетенциите на Контролно-етичната комисия. Твърди, че със сключването на процесния застрахователен договор ищецът е нарушил разпоредбите на чл. 288, ал. 1, чл. 301, ал. 4, чл. 301, ал. 5, чл. 325а , чл. 299а, ал. 1 КЗ. Между Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи и ищцовото дружество била подписана форма за възлагане без да е прекратен преди това възлагателния договор с КЗЦ „ЕООД. Сключеният с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи с посредничеството на ищцовото дружество застрахователен договор не се различавал съществено от подписаните застрахователни договори през предходните години между Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи и „АД чрез посредничеството на „ЕООД. Ето защо, ответницата моли съда да отхвърли предявените искове. Оспорва ги като завишени в сравнение с разпоредбата на чл. 52 ЗЗД. Претендира разноски.

След преценка доводите на страните и доказателствата по делото настоящият съдебен състав намира за установено следното от фактическа страна:

Представена по делото е форма за възлагане от 31.03.2021 г., от която е видно, че ищцовото дружество получило форма за възлагане на посредничество при сключване на застраховка от Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ) във връзка със застраховка на членовете на асоциацията. Това обстоятелство не се и оспорва от ответната страна.

Представен е препис от застраховка „Злополука и заболяване“ №..

Представена е жалба на А. П. до КЕК на АЗББ от 22.04.2021 г.

Представени са 3 бр. писма от А. П. и Р.Р. до КЕК на АЗББ от 20.05.2021 г. и 11.06.2021 г.

Представено е писмо от КЕК на АЗББ до УС по повод жалба от А. П..

Представено е становище на КЕК от 06.08.2021 г.

Представено е писмо от Х.М.-секретар на УС на АЗББ до БАПЗГ от 24.09.2021 г. заедно с отговор от 25.09.2021 г. от М. В. , председател на УС на БАПЗГ.

Представено е писмо от М. В..

Представен е протокол от ОС на АЗББ от 28.09.2021 г.

Представена е жалба до КЕК от К.С. от 26.10.2021 г.

Представено е ел. писмо от А. П. от 27.10.2021 г.

Представено е писмо от Р.Р. до УС на АЗББ от 11.11.2021 г.

Представено е становище от Х.М. от 11.11.2021 г. до КЕК, с приложено писмо на А. П. и Р.Р. от 24.09.2021 г.

Представено е и становище на КЕК от 19.11.2021 г. по жалба вх. №АЗББ-Ж-0002/26.10.2021 г.

Представени от ответницата са: устав на СНЦ „Асоциация на застрахователните брокери в България“, извлечение от ТР и регистъра на ЮЛНЦ относно актуално състояние на същата, ел. писмо от 26.04.2021 г., писмо от 28.04.2021 г., ведно с ел. писмо за изпращането му от 28.04.2021 г.

Представено е още възражение до УС на АЗББ от 16.09.2021 г.

Представено е извлечение от информация, качена на интернет страница на БАПЗГ, относно условията на сключените застраховки по застрахователна полица №../09.04.2020 г. и застрахователна полица №../09.04.2020 г. чрез КЗЦ „ЕООД.

Представени са възлагателен договор от 16.03.2021 г., договор за възлагане от 01.01.2020 г., 2 бр. застрахователни полици №../09.04.2020 г. и №../09.04.2020 г., анкета от 25.09.2021 г., ведно с ел. писмо от 25.09.2021 г., 3 бр. ел. писма от 16.09.2021 г., 05.10. 2021 г. и от 11.10.2021 г., както и 9 бр. застрахователни полици от 06.04.2011 г., 10.04.2012 г., 10.04.2013 г., 15.04.2014 г., 14.04.2015 г. , 11.04.2016 г., 10.04.2017 г. 05.04.2018 г. и 11.04.2019 г., ел писма от 10.03.2021 г. и 23.03.2021 г. по повод кореспонденция на ответницата с „..“, ел. писма в периода 05.10.2021 г. – 11.07.2022 г.

Представено е писмо от КФН изх. №../13.10.2022 г.

Представено е писмо на БАПЗГ с изх. №171/28.10.2022 г.

Представена от ищите е кореспонденция на ищцовото дружество с други застрахователни дружества- „..“, ЗАД „..“ ЕАД, ЗАД „..“ АД , ..“ и „..“ АД, кореспонденция на ищцовото дружество и БАПЗГ.

Прието по делото е и писмо от КФН с изх. № ../27.03.2023 г., ведно с писмо от КФН изх. №../22.12.2022 г. и приложение.

По делото са дадени показания на свидетелите И., мениджър „Бизнес развитие“

при ищцовото дружество и М. В., председател на УС на БАПЗГ, относно отношенията между последното и Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ) по повод посредничество при сключване на процесната застраховка.

Показания са събрани и от свидетелката Б., консултант на Асоциацията, Р. и Ш., членове на УС на Асоциацията и Р., председател на КЕК, от които се установяват отношенията между членовете в самата Асоциация на застрахователните брокери в България, както и поведение по повод процесната жалба-сигнал.

Прието по делото е заключение на съдебна експертиза, при изготвянето на което са сравнение застрахователните договори, сключени от БАПЗГ с „...“, със срок на действие 15.04.2021 г. до 14.04.2022 г. и застраховка при ЗК „...“ АД със срок на действие 15.04.2020 г. до 14.04.2021 г., като вещото лице е посочило, че по отношение застраховката при „...“ не се касае за нов продукт.

Софийски районен съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

Предварителният въпрос, който е решен в Решение № 206 по гр. д. № 4762/2017 г., III Г. О. на ВКС, постановено по реда на чл. 290, ал. 1 ГПК/, е принципен и е решен положително по отношение на това дали принципният въпрос в действащото вътрешно обективно право се допуска юридическо лице да е кредитор по вземане за обезщетение на неимуществени вреди, след като юридическите лица, а не само физическите, са носители на неимуществени права (напр. на добро име, свобода на религията, справедлив съдебен процес и разглеждане на делото в разумен срок).

Тълкуването, дадено от ВКС, към което се придържа и споделя настоящия съдебен състав е, че юридическите лица могат да търпят неимуществени вреди, както и да претендират обезщетение за репарирането им. Съображенията за този отговор, при съобразяването и на постановеното към настоящия момент Решение на ВКС, IV ГО, по гр. д. № 5120 по описа за 2017 година, са следните: На първо място самият законодател с изрични правни норми предвижда такава възможност. Обезщетението за причиняване на неимуществени вреди е уредено в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) като част от правния институт на непозволеното увреждане (член 45 до 54 от ЗЗД). Общото правило е, че всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Когато се претендира обезщетение за неимуществени вреди, които нямат конкретно материално изражение, съдът определя размера по справедливост. Разпоредбата на чл. 45 ЗЗД е обща и не съдържа ограничения относно страните в правоотношението, възникнало от непозволеното увреждане - всеки е

длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, в т. ч. и на юридическо лице (ЮЛ). Липсва основание да се приеме изключване на възможността да се търси отговорност за неимуществени вреди от ЮЛ и в последващите разпоредби в закона, вкл. и чл. 52 ЗЗД, чрез предявяването на иск за неимуществени вреди. Налице са и по-нови разпоредби, в други закони, които предвиждат правото на подобно обезщетение. /Така решение № 206 от 26.03.2019 г. по гр. д. № 4762/2017 г., III Г. О. на ВКС/ - Иск за неимуществени вреди, претърпени от юридически лица е допустим. В решението, касационният съд приема, че юридическите лица търпят морални вреди и могат да претендират, съответно да им бъдат присъждани, обезщетения за същите. Правото е признато на всички юридически лица – търговци, юридически лица с нестопанска цел, религиозни институции и др. (в този смисъл са и определения по ч. гр. д. № 6155/2013 г., II Г. О. на ВКС и решение № 274 от 18.03.2019 г. по гр. д. № 5120/2017 г., IV Г. О. на ВКС). В решението си по дело T-88/09 от 8.11.2011 по казуса Idromacchine Srl v. European Commission. СЕС се произнася в подкрепа на правото на юридическите лица да получават обезщетение за неимуществени вреди.

С оглед изложените съображения, съдът намира, че предявения от лечебното заведение иск е допустим.

За ангажирането на отговорността на ответника ищците носят тежестта да докажат по делото пълно и главно следните предпоставки: 1) наличието на противоправно поведение – действие или бездействие, от страна на ответницата, изразяващо се в разпространяването на неверни твърдения за извършени от ищците нелоялна конкуренция и нарушение на професионалните практики; 2) настъпилите неимуществени вреди; 3) причинната връзка между поведението на ответника и вредите.

При преценка съставомерността на дадени твърдения като противоправни, следва да се отбележи, че от една страна чл. 39, ал. 1 от Конституцията на Република България прокламира правото на всеки гражданин да изрази мнение и свободно да го разпространи писмено или устно, чрез звук или изображение. Същото право е закрепено и в чл. 10, т. 1 от КЗПЧОС. Тези норми обаче не дават право да се разпространяват неверни факти, нито да се засяга достойнството на други лица, а осигурява свободната оценка на фактите и възможността тя да се отстоява. Рамките, до които се простира тази свобода се определят от принципа да не се вреди другиму.

За преценка основателността на исковата претенция, съдът следва да извърши разграничение на изнесената информация като факт или мнение, като при спор за причинени вреди от изнесена в публичното пространство информация, съдът е длъжен да съобрази, че на проверка за истинност подлежат фактическите твърдения, както и че те могат да ангажират деликтната отговорност на разпространяващото ги лице само ако са неверни и позорят адресата. Оценките (мненията) не подлежат на проверка за

вярност, тъй като не представляват конкретни факти от обективната действителност, а могат да ангажират отговорност само ако представляват обида.

В съдебната практика се приема, че наличието на клеветнически твърдения се обосновава с разгласяването за друго на конкретни обстоятелства, определени факти, които са позорни - неприемливи от гледна точка на общоприетите морални норми и предизвикващи еднозначна негативна оценка на обществото. Освен това те трябва и да са неистински, т. е. да не съществуват в обективната действителност. Неистинността на приписваните обстоятелства обаче има правно значение само ако те са обективно позорни.

В случая от съвкупния анализ на ангажираните доказателства не се установи ответницата с поведението си да е допринесла за накърняване на доброто име и престижа на лечебното заведение, като е изнесла неверни обстоятелства за същото. Съдът намира, че нито едно от тези предпоставки не бе категорично доказана в хода на настоящото производство.

Действително по делото се установи изпращане на сигнал до Контролно-етичната комисия на Асоциацията на застрахователите в България срещу „==“ ООД. Същият е подписан от ответницата в качеството ѝ на представител на „...“ ЕООД.

При съвкупния анализа на целия събран доказателствен материал-писмени доказателства, ел. кореспонденция, свидетелски показания, обаче, съдът стига до извод, че процесният сигнал е израз на предприети законоустановени действия, съгласно устава на сдружението за упражняване правата на „...“ като член на Асоциацията на застрахователните брокери в България и в съответствие с целите на сдружението и средствата за постигането им, приети с устава на сдружението /по-специално предвидената в чл. 43 Устава възможност/.

От една страна същият не съдържа неверни или неистински факти. Основната теза на ишците, че предложеният от тях на клиента БАСЗГ продукт е различен от този, предлаган в продължение на много години от фирмата, представлявана от ответницата, не намира опора в събраните доказателства, напротив- опровергава се от приетото по делото заключение.

В останалата си част изложеното в сигнала представлява мнение за нарушаване добрата търговска практика и нелоялна конкуренция, които са израз на лична позиция и са плод на проблемни отношения между членовете на Асоциацията, които са в дългосрочен план. Същото се отнася и до изразената по време на проведено на 28.09.2021 г. събрание позиция на ответницата относно наличието на непрофесионално отношение на Г. П.

Не може да се възприеме като противоправно поведение на ответницата по смисъла на чл. 45 ЗЗД твърдението на ишците, че „в допълнителни документи

изпратени до Контролно-етичната комисия и до управителния съвет на АЗББ ответницата изложила допълнителни твърдения в смисъл, че ищецът Г. П. бил злоупотребил с позицията си на председател на управителния съвет на Асоциацията на застрахователните брокери в България и се възползвал от същата при търговски отношения с трети лица“, доколкото в становището си от 06.08.2021 г. КЕК при АЗББ посочва, че действително по отношение на това, че господин П. се е възползвал от позицията си на УС на АЗББ в конкретния казус, с цел извоюване на по-добри позиции, споделят изцяло оценката на госпожа П. при подробно изложени аргументи.

Не се установяват по делото други неистински позорящи факти, които ответницата да е разгласила. В този смисъл безпредметно се явява разглеждането на другите елементи на фактически състав на деликта.

Недоказана остана тезата на ищите и исковите им претенции следва да бъдат отхвърлени.

По разноските

С оглед изхода на спора в полза на ответницата следва да се присъдят 1515 лв. разноски, съразмерно с уважената част от иска.

При тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявени от „==“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ... и Г. Л. П., ЕГН *****, с адрес; гр. София, .. срещу А. Й. П., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. .. искове с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД за заплащане на всеки от ищите сумата от по 3000 лева, представляващи частични искове от искове в пълен размер от 20 000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ищите, изразяващи се в засягане на доброто име и накърняване на престижа на ищите пред трети лица.

ОСЪЖДА „==“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: „№. и Г. Л. П., ЕГН *****, с адрес; гр. София, .. да заплатят на А. Й. П., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. .., .. на основание чл. 78, ал.3 ГПК сумата от **1515** лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____